దృష్ట

కస్తూరి మురళీ కృష్ణ

ఒక్కమాట

దక్షిణ భారతం పైకి దండెత్తి వచ్చిన మొదటి ముస్లిం సేనాని మాలిక్ కాఫర్. అల్లావుద్దీన్ ఖిల్జీ ఢిల్లీ పాలకుడిగా ఉన్న సమయంలో మాలిక్ కాఫర్ మలబారు తీరం వరకూ చొచ్చుకు వచ్చాడు. మధురపై దాడి చేశాడు. శ్రీరంగంలో మారణహోమం సృష్టించాడు. చిదంబర ఆలయాన్ని పునాదులతో సహా పెకిలించి వేశాడు. బోలెడంత సంపదను ఏనుగులపై మోసుకుని ఢిల్లీ తీసుకు వెళ్ళాడు. ఆ దండయాత్ర ఈ కథకు ఆధారం. మాలిక్ కాఫర్ దండయాత్ర వల్ల భారతీయ సమాజంలో జరిగిన అల్లకల్లోలాన్ని, భారతీయ మనస్తత్వం పై కలిగిన గాయాల ప్రభావాన్ని వర్ణించటం ఈ రచన ప్రధానోద్దేశ్యం. మనకు సాధారణ చరిత్ర పుస్తకాలలో, కనబడని ఘోరమైన చేదు నిజాలు, మనల్ని మనం మరిచిపోతున్న తరుణంలో, మన పూర్వీకులు ఎన్ని దారుణమైన మారణకాండలను అనుభవిస్తూ కూడా ధర్మాన్ని పదిలంగా కాపాడాలో, ప్రజలకు తెలియ చెప్పాలన్న ఆశయంతో ఈ రచన సాగుతుంది. చరిత్రలో జరిగిన గాయాలను తిరిగి తోడటం కాదిది. మానని గాయాల స్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకోవటం ద్వారా వాటి చికిత్సకు ఉపక్రమించుటంతో పాటు, భవిష్యత్తులో ఇటువంటి గాయాలు కాకుండా జాగ్రత్తలు పడేందుకు దేశ ప్రజలను ఉద్యుక్తులను చేయటం ఈ రచన లక్ష్యం. అనేక చారిత్రక ఆధారాలు, చారిత్రక పాత్రలు, కాల్పనిక పాత్రలలో కలగలిపి సాగించిన రచన ఇది.

మురళీకృష్ణ

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆశ్చర్యపోయాడు శూరవర్మ.

అతి గోప్యమయిందీ విషయం. వారణాసి పై తురకల కన్ను పడింది. చిన్న చిన్న తండాలు దాడులు చేసి దేవాలయాలను ధ్వంసం చేస్తున్నాయి. అలాంటి తండాలను వెతికి వేటాడేందుకు తాను సైన్యాన్ని సమీకరిస్తున్నాడు తనకు తప్ప మరెవరికీ తెలియదీ విషయం. ఈమెకు ఎలా తెలిసింది?

అదే అడిగాడు.

ఆమె నవ్వింది.

‘శూరవర్మా! ఇంట్లో కూచునే స్త్రీలకు ప్రపంచం ఏమీ తెలియదని మూర్ఖులు భావిస్తారు. అందులో సర్వ స్వతంత్రురాలయిన భారతీయ మహిళలు అణిచివేతకు గురవుతున్నారని, వారు నాలుగు గోడలకే పరిమితమై అంధకారంలో బ్రతుకు ఉన్నారనీ ప్రచారం చేస్తున్నారు. ఇలా ప్రచారం చేయటం వల్ల భారతీయ సమాజంలో ఆత్మన్యూనతా భావం పెంచాలని, తద్వార తమ ఆధిక్యతను నిరూపించుకోవాలన్నది వారి ప్రయత్నం. అందులో సర్వ స్వతంత్రురాలయిన భారతీయ మహిళ గురించి అలా భావించటం తగదు కదా!‘

శూరవర్మ తలవంచుకున్నాడు. నిజమే, ప్రస్తుతం సమాజం అల్లకల్లోకంగా ఉంది. ఈ అల్లకల్లోల స్థితిలో విదేశీయులు, భారతీయ మహిళలు అణిచివేతకు గురవుతున్నారని, వారు నాలుగు గోడలకే పరిమితమై అంధకారంలో బ్రతుకుతున్నారనీ ప్రచారం చేస్తున్నారు. ఇలా ప్రచారం చేయటం వల్ల భారతీయ సమాజంలో ఆత్మన్యూనతా భావం పెంచాలని, తద్వారా తమ ఆధిక్యతను నిరూపించుకోవాలన్నది వారి ప్రయత్నం.

అయితే శత్రువులు కావాలని తమను దెబ్బతీసేందుకు, దుష్ప్రచారం విస్తృతంగా చేస్తున్నారనీ, సమాజంలో బలహీనులు, విజ్ఞానం లేని వారు ఈ ప్రచార ప్రభావానికి లొంగుతున్నారనీ తెలిసినా, ఎవరి ప్రాణ రక్షణలో వారు మునిగి ఉన్న స్థితిలో నిజానిజాలు వివరించే తీరిక ఎవరికి ఉంటుంది? ఒక అబద్ధమే నిజమై పోవటంలో ఆశ్చర్యం ఏముంది?

ఆ అబద్ధం ప్రభావం తనపై కూడా పడుతోంది అనుకున్నాడు శూరవర్మ.

పైకి ‘వారణాసి వెళ్ళటం మాత్రం నిజం. కానీ ఎవరెవరు నా వెంట వస్తున్నారన్న విషయంలో నేనేమీ చెప్పలేను‘ అన్నాడు, తన మనసులో ఆలోచనలు పైకి తెలియజేయకుండా.

‘నువ్వు, గంగాధర శర్మ, చంద్రశేఖరులనిద్దరినీ వెంట తీసుకువెళుతున్నావా?‘ అడిగింది.

‘లేదు, గంగాధరుడినే రమ్మన్నాను‘

‘చంద్రశేఖరుడు ఊరుకుంటాడా?‘ సూటిగా అడిగింది.

శూరవర్మ మాట్లాడలేదు.

‘శూరవర్మా, నీకు మానవ మనస్తత్వం గురించి తెలుసుకదా? ***మనస్తత్వం తెలియని వాడు మనుషులను కూడగట్టుకుని ధర్మకార్యం సమర్ధవంతంగా నిర్వహించలేడు.*** నువు గంగాధరుడిని మాత్రమే వెంట తీసుకుని వెళ్ళటం వెనుక ఉన్న అర్ధం నేను గ్రహించగలను. చంద్రశేఖరుడి అహంకారాన్ని అణచాలని అనుకుంటున్నావు‘ అంది ఆమె.

నవ్వాడు శూరవర్మ.

‘గంగాధరుడి సాహసం ప్రదర్శించలేకపోయాడు. అతడిలో ఆగ్రహం ఉంది. ఆవేశం ఉంది. కానీ వ్యక్తి ‘హింస‘ జరపాలంటే ఆగ్రహావేశాలు, ఆలోచనను అది ముంచి వేయాలి. గంగాధరుడి ఆవేశాన్ని ఆలోచన అధిగమించింది. అందుకని యుద్ధనైపుణ్యం ఉన్నా ప్రదర్శించటంలో విఫలమయ్యాడు. ఆత్మవిశ్వాసం కోల్పోయాడు. అతడు కోల్పోయినా తిరిగి సాధించేందుకు అతడిని నాతో తీసుకువెళుతున్నాను.‘

‘కానీ, మరోసారి గంగాధరుడు విఫలమయితే, అది అతడి విశ్వాసాన్ని శాశ్వతంగా దెబ్బతీస్తుంది. ఇది ఆలోచించలేదా?‘
శురవర్మ మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

‘వ్యక్తిలో ఎంత ప్రతిభ వున్నా నైపుణ్యం ఉన్నా తగిన మానసిక పరిణితి లేకపోతే ఆ నైపుణ్యం మేఘాలు కప్పిన సూర్యుడిలాంటిదని నీకు తెలియదా? సూర్యుడయినా తెల్లవారితే కానీ వెలుగులు ప్రసరించలేడు కదా! అప్పటికే మేఘాలు అడ్డు ఉండకూడదు కదా! అర్ధరాత్రి ఎంతగా రమ్మన్నా సూర్యుడు రాలేడు కదా. గంగాధరుడు యుద్ధానికి మనసికంగా సిద్ధంగా లేడు. ఇప్పుడు

నువ్వు అలాగని బలవంతంగా యుద్ధరంగంలో దింపితే పరాభవం పొంది సంపూర్ణంగా మానసిక స్థైర్యం కోల్పోతాడు. లేకపోతే ప్రాణాలు కోల్పోతాడు..‘

శూరవర్మ ఏదో అనబోయాడు. కానీ ఆమె కొనసాగించటం గమనించి ఆగిపోయాడు.

‘నువ్వు గంగాధర శర్మ ఆత్మవిశ్వాసం పెంచాలని నీతో తీసుకువెళుతున్నావు? మరి చంద్రశేఖరుడి సంగతి ఆలోచించలేదు? చంద్రశేఖరుడు సాహసం ప్రదర్శించాడు. ఉత్సాహంగా ఉన్నాడు. మరింత సాహసం ప్రదర్శించాలని ఉవ్విళ్ళూరుతున్నాడు. అటువంటప్పుడు, సాహసం చూపని గంగాధరుడిని వెంట తీసుకువెళ్ళి, సాహసం చూపిన చంద్రశేఖరుడిని వదిలేస్తే, చంద్రశేఖరుడి ఉత్సాహం నీరుకారిపోదా? ఆ నిరుత్సాహం నిరాశ నిస్పృహలై కసిగా మారి వ్యతిరేక భావనగా రూపాంతరం చెందితే? రక్తం రుచి చూసిన పులిని, వేటకు వెళ్ళకుండా నిర్భంధించటం వల్ల లాభం ఉంటుందా? అలా చేయటం వల్ల ప్రతిభను ప్రదర్శించిన తనని విస్మరించి, చేతకాని వాడికి పట్టం గట్టిన భావన చంద్రశేఖరుడిలో జనిస్తుంది. అందువల్ల తనకు అన్యాయం జరిగిందని నిస్పృహకు గురయితే పనికి రాకుండా పోతాడు. ఇది నీకు తెలియదా?‘ కత్తులలా ఆమె మాటలు శూరవర్మ మనసును తాకాయి.

తాను సాధించిన విజయం గురించి చిలవలు పలువలుగా చెప్పుకుంటూ, అహంకరిస్తూ తిరుగుతున్న చంద్రశేఖరుడిని పట్టించుకోకుండా గుణపాఠం నేర్పాలనుకున్నాడు. అతడి అహంకారాన్ని దెబ్బతీయాలనుకున్నాడు. అందుకే చంద్రశేఖరుడిని వదలి, గంగాధర శర్మను వెంట తీసుకువెళ్ళాలనుకున్నాడు. కానీ తన చర్య ఫలితాల గురించి లోతుగా ఆలోచించలేదు. తల వంచుకున్నాడు శూరవర్మ.

ఆమె నవ్వింది.

‘శూరవర్మా! నీ ఆలోచన నేను గ్రహించాను. కానీ, చంద్రశేఖరుడు అహంకరించటంలో అతిశయోక్తి లేదు. పరిణతి పొందనివాడు విజయం సాధిస్తే ఇలాగే ఉంటుంది. నిండుకుండ తొణకదు. ఏమీ చేతకాని వారే గొప్పలు చెప్పుకుంటూంటారు. అటువంటిది తాను చేసిన పనే చెప్పుకుంటున్నాడు. చంద్రశేఖరుడు. అహంకారానికి ప్రతిభ ప్రదర్శనకు దగ్గిర సంబంధం ఉంది. అహంకారం ఉన్నవాడే ప్రతిభను ప్రదర్శించగలడు. ప్రతిభను ప్రదర్శిస్తున్న కొద్దీ అహంకారం పెరుగుతుంది. కానీ ఒక స్థాయిలో అహంకారానికీ ప్రతిభకూ నడుమ సమన్వయం సాధించినవాడు విజేతగా నిలుస్తాడు. ప్రతిభను మించి అహంకారం ప్రదర్శించినవాడు పతనమవుతాడు. అహంకారం కన్నా ఎక్కువ ప్రతిభను చూపినవాడు అందరి మన్ననలందుకుంటాడు. అలాంటివాడు సమాజంపై తన ముద్ర వేస్తాడు. కాబట్టి చంద్రశేఖరుడి అహంకారాన్ని ఈ స్థాయిలో దెబ్బతీస్తే, అతడి ప్రతిభను దెబ్బతీసినట్టు అవుతుంది. ఇది గ్రహించు. ప్రతిభ ఉన్న చోట అహంకారముంటుంది. ఇతరులకన్నా తాను అధముడిని అనుకోందే వ్యక్తి ఏమీ సాధించలేడు. ఎదుగుతున్న కొద్దీ పరిణతి వస్తుంది. అహంకారాన్ని అవగాహన కప్పేస్తుంది. కాబట్టి చంద్రశేఖరుడిని వెంట తీసుకు వెళ్ళు. గంగాధరుడిని వదిలెయ్. వారిలో పరిణతి, అవగాహనలు స్వతహాగా రాని. కృత్రిమంగా సాధించే ప్రయత్నం అనర్ధదాయంకం!

‘గంగాధరుడిలో కూడా ప్రతిభ ఉంది. దాన్ని వెలికి తేవాలని నా ప్రయత్నం‘ మెల్లిగా అన్నాడు శూరవర్మ.

‘గంగాధరుడికీ, చంద్రశేఖరుడికీ మౌలికమైన తేడా ఉంది. ఇద్దరూ జలపాతంలా దూకే ధార వంటి వయసులోనే ఉన్నా, గంగాధరుడి మనస్సు పరిణతి పొందిన నదీ ధారవంటిది. చంద్రశేఖరుడి మనస్సు దూకే జలపాత ధార మాత్రమే. అందుకే, గంగాధరుడికి పరిస్థితి వివరిస్తే అర్ధం చేసుకుంటాడు. చంద్రశేఖరుడు అర్ధం చేసుకోలేడు. గంగాధరుడికి నేను చెపుతాను. అతడిని ఉండనీ. చంద్రశేఖరుడిని వెంట తీసుకు వెళ్ళు‘ ఆమె చివరిమాట అభ్యర్ధనలా లేదు. ఆజ్ఞాపనలా ఉంది!

ఆ ఆజ్ఞను శిరసావహిస్తున్నట్టు శూరవర్మ తలవంచి వందనం చేశాడు.

✡ ✡ ✡

పదిమంది యువకులతో గ్రామం వదలి బయలుదేరాడు శూరవర్మ.

గుర్రాల పద ఘట్టనలతో ఎగసిన ధూళి మళ్ళీ నేల్రవాలేవరకూ తదేకంగా ఆ వైపే చూస్తుండిపోయాడు గంగాధర శర్మ.

శూరవర్మతో వెళ్ళాలని ఉంది. కానీ, వెళ్ళాలనీ లేదు. ఈ ద్వైదీ భావననుంచి శూరవర్మ నిర్ణయం అతడిని విముక్తుడిని చేసింది.

'గంగాధర శర్మా! చంద్రశేఖరుడు ఉత్సాహం చూపుతున్నాడు. నువ్వు గ్రామ రక్షణ కోసం ఉండిపో' అన్నాడు శూరవర్మ.

ఇంతలో పక్కన అలికిడి అయింది. ఆ వైపు తిరిగి చూశాడు. తనలాగే, ఆకాశం నుండి నేలవాలుతున్న దూళిని తదేకంగా చూస్తూ పద్మిని కనిపించింది. తల తిప్పుకుని అక్కడినుంచి కదలివెళ్ళిపోయాడు గంగాధరుడు.

కాస్త దూరం వెళ్ళి వెనక్కు తిరిగి చూశాడు. ఆ అమ్మాయి ఏదో కోల్పోయినదానిలా ఆ వైపు చూస్తూ నిలబడి ఉంది.

✡ ✡ ✡

ఇంకా తెలవారలేదు

ఆకాశంలో తారకలు వెలుగులు తగ్గిపోతున్నాయి. నల్లటి దుప్పటిని కొద్దికొద్దిగా తెరుచుకుంటూ ఉదయం జగతిని తొంగి చూడాలని ప్రయత్నాలు ఆరంభించింది. కానీ, బద్ధకం వల్ల దుప్పటిని మళ్ళీ ముఖంపైకి లాక్కుంటున్నట్టుంది.

కొండల నడుమ బండరాళ్ళు, అంత చీకటిలోనూ ఖణేలు ఖణేలుమని నిప్పురవ్వలు వెదజల్లుతున్నాయి.

కత్తియుద్ధం సాధన చేస్తున్న గంగాధర శర్మ అత్యంత ఆవేశంతో బండరాళ్ళను, కొండల్లాంటి కండలున్న తురుష్కులుగా భావించి, కత్తితో వాటిని వేగంగా తాకుతున్నాడు. బండలను ముక్కలు చేయాలన్నంత శక్తిని, ఆవేశాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నాడు.

తెల్లారేసరికి ఒళ్ళంతా చెమటతో తడిసిపోయింది. కత్తిని పక్కన పెట్టి, నదిలో ప్రవహించే నీటిలో అలసట తీరా స్నానం చేశాడు.

ఆపై శుభవస్త్రాలు ధరించి గ్రంధ పఠనం ప్రారంభించాడు.

అంతవరకూ అతడిలో ఉన్నక్రోధం, ఆవేశం గ్రంధ పఠనారంభంతో అదృశ్యమై పోయింది. చదువుతూన్న గ్రంధంలోని భావాలు అతడి మదిలో నిండిపోయాయి. అక్షరాల ద్వారా ఏర్పడిన పదాలు సృష్టించిన దృశ్యాలు అతడి కళ్ళు ముందు నిలిచాయి.

సంగ్రామానంద వర్ధిష్ణో విగ్రహే పులకాంచితే!
ఆసీత్కవచ విచ్చేదో వీరుణామ్ మిలతాం మిథః!!

కుమార సంభవంలో దేవదానవుల సంగ్రామాన్ని వర్ణించే శ్లోకాలలోనిది ఇది.

యుద్ధోత్సాహులైన వీరులు అత్యంత ఉత్సాహంతో ఒకరినొకరు తాకుతారు. ఈ ఉత్సాహంతో, ఆనందంతో వారి శరీరాలు పులకాంకితమయి ఉబ్బటం వల్ల వారి కవచాలు బద్దలవుతున్నాయి.

గంగాధర శర్మ కళ్ళముందు కత్తియుద్ధం చేస్తున్న సైన్య సమూహాలు నిలిచాయి. వీరుల ముఖాలలో యుద్ధోత్సాహం కనిపిస్తోంది. కత్తులకు తెగిన కవచాలు గాల్లో ఎగుర్తూ కనిపిస్తున్నాయి.

ఖడ్గారుధార సంవిప్తాశ్చంగా శిశుకర భాసురాః!
ఇతస్తోపి వీరుణాం విద్యుతాం వైభవం దధుః"

కవచాలు తెగిన తరువాత మానవుల శరీరాలను కత్తులు చీలుస్తాయి. మాంసం ఖండాలయి గాలిలోకి ఎగుస్తుంది. రక్తంతో తడిసిన కత్తులు, సూర్య కిరణాలలా తోస్తాయి. మెరుపుల్లా కదులుతాయి.

కళ్ళు మూసుకున్నాడు గంగాధర శర్మ.

ఇక్కడ కవి వర్ణిస్తున్నది దేవదానవ యుద్ధం. కానీ యుద్ధంలో ఎవరివైపు పక్షపాతం వహించకుండా కవి యుద్ధాన్ని నిష్పక్షపాతంగా వర్ణిస్తున్నాడు. రెండువైపుల ఉన్నా వీరులను గౌరవంతో ప్రదర్శిస్తున్నాడు.

యుద్ధ బీభత్సాన్ని వర్ణించేందుకు కవి చేస్తున్న వర్ణనలు పరమాద్భుతంగా ఉన్నాయి. కళ్ళముందు యుద్ధాన్ని నిలుపుతున్నాయి.

వీరుల బాణాల నుంచి వెలువడిన శరాలు ఉల్కలలా, భయంకరమైన సర్పాల్లా, అంబరాన్ని నింపుతున్నాయి. వారు ఆ కర్ణాంతం లాగి విడిచిన బాణాలు వీరులు రక్తదాహంతో తహ తహలాడుతున్నట్టు పరుగెత్తుతున్నాయి.

ఒరల నుంచి వెలుపలకు వచ్చి కదలుతున్న కత్తులు యుద్ధరంగంలో పోరు చూసి సంతోషం పట్టలేక కలకల నవ్వుతున్నట్టున్నాయి.

> వీరుణాం శస్త్రభిన్నాని శిరాంసి నిపతంత్యపి!
>
> అధావన్నన్తదష్టోష్ఠభీ మాన్యభిరిపు కృధా!!

ఆయుధాలు కత్తిరించిన వీరుల తలలు నేలపై పడికూడా శత్రువు వైపు, పెదిమలు కరచుకుంటూ క్రోధంగా చూపులతో వెంటాడుతున్నాయి.

గంగాధర శర్మ కళ్ళముందు తెగిపడిన తురుష్కుడి తల కనిపించింది. ఆ తల కళ్ళు తెరిచి క్రోధంగా తన వైపే చూస్తున్నట్టు అనిపించింది. దాని క్రూర ద్రుక్కులకు అతడి శరీరం కంపించసాగింది.

ఇక యుద్ధ వర్ణన చదవలేక పోయాడు గంగాధర శర్మ.

రెండు చేతులలో ముఖం దాచుకుని ఏడవటం ఆరంభించాడు.

అలా తెగిపడిన తల, దాని శరీరం, జీవంతో తొణికిసలాడేటపుడు ఎంతో మంది ప్రేమకు నోచుకుని ఉంటుంది. ఎన్నో సంతోషాలు అనుభవించి ఉంటుంది. ఆ మనిషిని ప్రేమించిన భార్య, తల్లి, చెల్లి, సంతానం... వారంతా మరణించిన వ్యక్తికోసం ఎంత కుములుతూ ఉంటారో?

ఎందుకని మనుషులు యుద్ధాలు చేస్తారు?

ఎందుకని ఒకరిని ఒకరు చంపుకుంటారు?

ఏం ఆనందం ఉంది సాటి మనిషిని పై ఆధిపత్యం చలాయించటంలో? ఏం సంతోషం ఉంది ఒకరినొకరు చంపుకోవటంలో?

సృష్టిలోని అణువణువులో అనంతమైన అద్భుతాలను పొందు పరచాడు భగవంతుడు. ప్రకృతి సర్వం విజ్ఞాన సర్వస్వం.

సృష్టి రహస్యాలు శోధిస్తూ, ప్రకృతిలో నిబిడీకృతమై ఉన్న విజ్ఞానాన్ని అన్వేషిస్తూ, తనలోని పశువుపైన విజయాలపై విజయాలు సాధిస్తూ గర్వించాల్సిన మానవుడూ, సాటి మనిషిని చంపి, తనలోని పశువును శక్తిమంతం చేస్తూ, ఏదో గొప్ప పని చేసినట్టు భావిస్తాడెందుకు?

సాటి మనిషిని చంపటం, నిర్దాక్షిణ్యంగా హింసించటం, క్రూరమైన రాక్షసచర్య, అలాంటి క్రౌర్యాన్ని ప్రదర్శించటం సాహసం అని ఎందుకనుకుంటాడు మనిషి?

అంతలో అతడి కళ్ళముందు, కదనరంగంలోకి దూకి శతృవును సంహరిస్తున్న చంద్రశేఖరుడూ నిలిచాడు.

మనిషిని చంపటం అన్యాయం అంటున్నాడు తాను.

కానీ, చంద్రశేఖరుడు సమయానికి వచ్చి తురుష్కుడిని చంపకపోతే ఈ ఆలోచనలు చేసేందుకు తానుండేవాడా?

'పాము' గట్టిగా అరిచింది పద్మిని.

ఉలిక్కిపడి చుశాడు గంగాధర శర్మ.

'అయ్యో' అరిచింది పద్మిని.

ఒక పాము జర జర పాకుతూ గంగాధర శర్మ వైపు వస్తోంది.

అది ఎంత వేగంగా శరీరాన్ని మెలికలు తిప్పుతూ వస్తోందంటే, దాన్ని చూస్తుంటే కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

కానీ, దాని కదలికలో ఎంతో అందం ఉంది. అది పక్కకు జరుగుతూన్నట్టే అనిపిస్తోంది కానీ, అది వెళ్ళాలనుకున్న దిశలోనే వెళుతోంది.

ఏ శక్తి ఈ జీవికెంత తెలివినిచ్చింది?

కానీ ఏ విషయం ఆలోచించే సమయం లేదు. అనూహ్యమైన వేగంతో అది గంగాధర శర్మ ఉన్న వైపు వస్తోంది.

ఆలస్యం చేయలేదు గంగాధర శర్మ. అస్సలు ఆలోచించలేదు. తన ప్రమేయం లేకుండానే వేగంగా కదిలాడు. క్షణం ఆలస్యం చేయకుండా పక్కనే ఉన్న కత్తిని తీసి పామును రెండుగా నరికివేశాడు.

రెండుగా తెగిన తరువాత చాలాసేపు విలవిలవాడింది. వేరయిన రెండు భాగాలు దేనికదే ప్రత్యేకమయినట్టు కొట్టుకున్నాయి. పడగవిప్పి కాస్తముందుకుపోతుంది ఒక ఖండం. తోక కొట్టుకుంటుండిపోయింది.

కాస్సేపటికి వాటిలోంచి చైతన్యం అదృశ్యమయింది. నిశ్చలమైపోయాయి.

గంగాధర శర్మ ఆ పాము ఖండాలవైపు చూస్తుండిపోయాడు.

క్షణం క్రితం వరకూ ప్రాణంతో ఉంది. జీవంతో జరజర పాకింది. క్షణంలో విగత జీవి అయింది.

భగవంతుడు ఎంతో శ్రద్ధగా, అందంగా తీర్చిదిద్దిన ఆ జీవిని అర్థాంతరంగా తాను చింపేశాడు.

గంగాధర శర్మ శరీరం వణకసాగింది.

చేతులు శక్తిని కోల్పోయినట్టు నిస్త్రాణగా అయిపోయాయి. కత్తి జారి పడిపోయింది.

✡ ✡ ✡

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

ఈ నవల క్రిందటి భాగాల కోసం

కౌముది గ్రంథాలయాన్ని సందర్శించండి

Click here to go to KOUMUDI Library

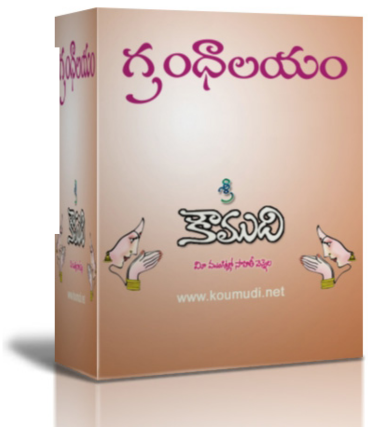

NEW

Click here to share your comments on this story